

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Qvæstio XXVIII. In Tit. XXVIII. De Clerico, Non Ordinato Ministrante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

latis, esto tunc assistat matrimonio, esto supponas, esse actum jurisdictionis voluntaria; secus, si confessiones audiat, si solenniter nuptias benedicat (cum hoc sit actus Sacerdotalis c. 1. & 2. de secund. nupt.) si Sacramenta dispenset; cum hoc similiter sit actus ordinis sacri.

Not. 5. Celebrantem solum actum minoris ordinis, dum est in statu censura, ob hoc non fieri irregularem; ita Suarez de censur. D. 42. S. 4. n. 15. quia poenae sunt restringendae; & illi actus communiter etiam exercentur à Laicis, & habetur c. si celebrat, 10. h. t. Contrarium tene videtur Barbosa in c. si quis, 2. h. t. n. 2. sed textus de excommunicatione minori nihil exprimit; imò ex illis verbis: *Et quicumque cum eo communicaverit, similiter se sciat esse excommunicatum*, nihil sequitur contra clericum excommunicatum solum minori excommunicatione. Nam cum tali communicans, non propterea excommunicatur. Et ideo etiam ipse doctrinam nostram tenet in sequentibus, c. fin. h. t. n. 4. Nam excommunicatio minor non prohibet exercitium ordinis, quod non importat usum passivum Sacramentorum.

tuta contra excommunicatum celebrantem divina officia. Textus enim omnes, qui afferuntur à contrariis, ac enumerantur fuisse à Gonzalez in c. Clerici, 3. h. t. n. 1. nihil horum expriment; ergo excommunicatus celebrans pendente excommunicatione non manet irregularis. R. data majori; N. min. 1. quia cum Pontifici in c. Si celebrat, 10. h. t. proposita fuisset dubitatio, an excommunicatus minori excommunicatione sit irregularis? rescriptis, quod non, ibi: *nullius tamen notam irregularitatis incurrit; quia talis à solo usu passivo, seu perceptione Sacramentorum est remotus*; quo Pontifex solvit rationem dubitandi prudenter existimantium, & sententiarum tanquam certum, irregularitatem induci in excommunicatum excommunicatione majori, celebrantem pendente tali excommunicatione.

Secundò expressi juris est, suspensum celebrantem durante suspensione, irregularem fieri ex c. Apostolica 9. h. t. ubi suspensus pendente suspensione celebrans solum excusatur ab irregularitate, si se suspensum esse ignoravit, modo ignorantia non fuerit crassa, & supina; & c. 1. §. Sciturus, de re judicat. in 6. ibi: ab executione officii per annum noverit se suspensum; *sciturus, quòd si suspensione durante damnabiliter se ingesserit divinis, irregularitatis laqueo se involvet, secundum canonicas sanctiones reservata summo Pontifici*: Sed excommunicatus excommunicatione majori, suspensus est pro tempore, quo in ea persistit; ergo in jure expressum est, excommunicatum excommunicatione majori, durante excommunicatione, irregularem fieri.

1121 Dices: irregularitas tantum incurritur in casibus à jure expressis; c. Is, qui, 18. de sent. excom. in 6. ibi: *is qui in Ecclesia sanguinis, aut seminis effusione polluta; vel qui praesentibus excommunicatis majori excommunicatione notatis, scienter celebrare praesumit* (licet in hoc temerariè agat) *irregularitatis tamen (cum id non sit expressum in jure) laqueum non incurrit*; sed in nullo juris textu invenitur expressa irregularitas sta-

QVÆSTIO XXVIII. IN TIT. XXVIII. DE CLERICO, NON ORDINATO MINISTRANTE.

1122 **H**ic universim agitur de delictis, eorumque poenis, qui exercent actum Ordinis, quem nunquam susceperunt. Quare R. 1. si Clericus in pertinentibus ad Ordinem, quem non suscepit, ministret

(v. g. si non ordinatus baptizaverit extra necessitatem,) deponendum esse, & non amplius ordinandum, per c. 1. h. t. Et ideo etiam actus minorum ordinatum exercens, quando in illis non est ordinatus, fit irregularis. Nam c. 1. indefinite loquitur: *si aliquod officium divinum exerceat non ordinatus*;

Hh 2 145;

tus; actus autem minorum Ordinum spectant ad divinum officium; Sic Zoësius hic n. 10.

1123 *R. 2.* Diaconum, non Sacerdotem, missam celebrantem, ad sacerdotii ordinem promoveri non posse; & à diaconatu suspendi ad biennium, vel triennium, arbitrio Diocesani, c. 2. h. t. de beneficio tamen cum eo misericorditer agi posse per Episcopum, ne sustentatione privatus, ad seculi negotia, in opprobrium status clericalis, cogatur reverti, imò etiam per Episcopum cum eodem dispensari posse, ut post penitentiam ad officium diaconatus revertatur, non tamen, ut ad maiorem ordinem promoveatur: Sic Abbas in cit. c. 2. idque in poenam temeritatis: probabilius tamen est, illum Diaconum, qui, non sacerdos celebrans, à Diaconatu suspenditur, de jure communi non suspendi ab inferioribus ordinibus; quia versatur in materia poenali, & textus expressè loquitur de suspensione à diaconatu. Zoësius hic n. 2.

1124 *R. 3.* Si non Clericus missam, vel aliud divinum ministerium celebret, Judicis arbitrio puniendum esse, cum in jure nulla poena definita sit; sic Vallensis h. t. n. 2. Clementem tamen VIII. in constitutione incipiente: *Est aliàs, 1601.* (quam refert Piascius p. 2. c. 4. a. 14. n. 12.) decrevisse, ut, *quisquis non Sacerdos missam celebraverit, vel confessionem sacramentalem audierit, ab Ecclesia abjiciatur, & ab ordinibus, quos habet, ritè degradatus, curia seculari tradatur, debitis poenis plebendus.*

Et quamvis ibidem non exprimitur, *sacerdos sine jurisdictione confessiones excipiens*, tamen ob grave sacrilegium, severe arbitrio æqui Judicis puniendum esse, rectè docet Vallensis loc. cit. ob ingentem temeritatem, & Sacramenti poenitentiae profanationem.

R. 4. Laicos, usurpantes actum ordinis, irregulares fieri; cum c. 1. h. t. universaliter loquatur. Nec obstat Rubrica: *de Clerico non ordinato, ministrante.* Nec enim semper procedit argumentum à rubro ad nigrum, hoc est, à rubrica ad textum, ut notat Everardus de locis argumentorum legalibus, in loco à Rubro. n. 11. quando scilicet textus loquitur de aliquo v. g. Clerico, solum *exempli causâ*, ut diximus l. 1. tit. 2. de constitut. Et hoc extenditur ad quemcunque actum ordinis. c. 1. h. t. ibi: si quis baptizaverit, aut *aliquid* divinum officium exercuerit *non ordinatus*, consequenter, *si baptizet solemniter*, hoc est: si fingat se habere Ordinem ad exercendum ex officio talem actum. Sic Barbosa in c. 1. h. t. n. 2. Not. autem hanc irregularitatem Laicorum, juxta aliquos non esse totalem, sed tantum quoad eum actum, quem usurparunt, ejusque Superiores. Ita videri potest argumento desumpto à Clerico, qui non impeditur ministrare in Ordine inferiori, quo initiatus est, etsi Superiorem malè usurpaverit: Sed probabilius est contrarium, quia cit. c. 1. dicitur: *numquam ordinetur*; Sic Zoësius hic, n. 5.

QUÆSTIO XXIX.

IN TIT. XXIX. DE CLERICO PER SALTUM PROMOTO.

1126 **S**upponendum, Ordines inter se sic esse subordinatos, ut ab inferiore ad proximum superiorem gradum sit ascendendum. Infimus est Ostioratus; huic proximus, Lectoratus; exinde Exorcistatus, Acolythatus, Sub-Diaconatus, Diaconatus, Presbyterium, &c. Quare *promoveri per saltum* nihil aliud est, quam pro-

moveri ad superiorem Ordinem (v. g. ad Diaconatum) omisso, seu nondum suscepto inferiori v. g. Sub-Diaconatu. Et de hoc casu presenti titulo agitur, atque deciditur *ordinatum per saltum* (v. g. qui prius ordinatus est Presbyter, quam Diaconus) in ordine sic suscepto valide quidem ordinatum esse, sed illicitè. *Valide*, quia sic ordinatus (ut constat ex c. unico, h. t.) non jubetur repetere Sacerdotium, sed tan-